

Lukács 8

¹Ezután városról városra és faluról falura járt, és hirdette az Isten országának evangéliumát. Vele volt a tizenkettő ²és néhány asszony, akiket gonosz lelkektől szabadított meg, és betegségekből gyógyított meg: Mária, akit Magdalainak neveztek, akiből hét ördög ment ki, ³Johanna, Kúzának, Heródes egyik főemberének felesége, és Zsuzsanna, de sok más asszony is, akik vagyonukból támogatták őket.

A magvető (Mt 13,1-23; Mk 4,1-20)

⁴Amikor pedig nagy sokaság gyűlt össze, és városról városra sokan csatlakoztak hozzá, egy példázatot mondott nekik: ⁵Kiment a magvető vetni. Vetés közben némely mag az útfélre esett, és eltaposták, vagy megették az égi madarak. ⁶Némelyik a köves helyre esett, és alighogy kihajtott, elszáradt, mert nem kapott nedvességet. ⁷Némelyik a tövisek közé esett, és amikor vele együtt felnőttek a tövisek is, megfojtották. ⁸Némelyik pedig a jó földbe esett, és amikor felnövekedett, százszoros termést hozott. Amikor ezeket elmondta, így kiáltott: Akinek van füle a hallásra, hallja!

⁹Megkérdezték tőle a tanítványai, hogy mit jelent ez a példázat. ¹⁰Ő ezt mondta: Nektek megadatott, hogy ismerjétek az Isten országának titkait, de a többieknek példázatokban adatik, hogy akik látnak, ne lássanak, és akik hallanak, ne értsenek. ¹¹A példázat pedig ezt jelenti: A mag az Isten igéje. ¹²Akiknél az útfélre esett, azok meghallották az igét, de azután jön az ördög, és kiragadja a szívükből, hogy ne higgyenek, és ne üdvözljenek. ¹³Akiknél a köves helyre esett, azok amikor hallják, örömmel fogadják az igét, de nem gyökerezik meg bennük: ezek hisznek egy ideig, de a megpróbáltatás idején elbuknak. ¹⁴A tövisek közé esett mag: ezek azok, akik hallották az igét, de mikor elmennek, az élet gondjai, gazdagsága és élvezetei megfojtják őket, és nem érlelnek termést. ¹⁵A jó földbe esett mag: ezek pedig azok, akik igaz és jó szívvel hallgatják az igét, meg is tartják, és termést hoznak állhatatossággal.

A lámpás (Mk 4,21-25)

¹⁶Aki lámpást gyújt, nem takarja le edénnyel, úgy alá sem rejti, hanem a lámpatartóra teszi, hogy akik bemennek, lássák a világosságot. ¹⁷Mert nincs olyan rejtett dolog, amely napvilágra ne kerülne, és nincs olyan titok, amely ki ne tudódna, és ismertté ne válna. ¹⁸Vigyázzatok tehát, hogyan hallgatjátok! Mert akinek van, annak adatik, de akinek nincs, attól még az is elvétetik, amiről azt gondolja, hogy az övé.

Jézus igazi rokonai (Mt 12,46-50; Mk 3,31-35)

¹⁹Egyszer elmentek hozzá anyja és testvérei, de nem tudtak Jézushoz jutni a sokaság miatt. ²⁰Ezért tudtára adták neki: Anyád és testvéreid kint állnak, és látni szeretnének. ²¹Ő azonban így válaszolt: Az én anyám és az én testvéreim azok, akik Isten igéjét hallgatják, és megtartják.

Jézus lecsendesíti a tengert (Mt 8,23-37; Mk 4,35-41)

²²Történt egy napon, hogy Jézus tanítványaival együtt hajóra szállt, és így szólt hozzájuk: Menjünk át a tó túlsó partjára! És elindultak. ²³Miközben hajóztak, ő elaludt. Ekkor szélvihar csapott le a tóra, és a hajó kezdett vízzel megtelni, úgyhogy nagy veszélyben voltak. ²⁴Odamentek hozzá, felébresztették, és így szóltak: Mester, Mester, elveszünk! Ő pedig felkelt, ráparancsolt a szélre és a hullámokra, mire azok lecsillapodtak, és csendesség lett. ²⁵Ekkor ezt kérdezte tőlük: Hol van a ti hitetek? Ők pedig megrettenve és csodálkozva mondogatták egymásnak: Hát ki ez, hogy a szeleknek és a víznek is parancsol, és azok engedelmeskednek neki?

Jézus meggyógyítja a gadarai megszállottat (Mt 8,28-34; Mk 5,1-20)

²⁶Azután áthajóztak a gadaraiak földjére, amely Galileával átellenben fekszik. ²⁷Amikor partra szállt, a város felől szembejött vele egy ember, akiben ördögök voltak. Már régóta nem vett magára ruhát, és nem házban lakott, hanem sírboltokban. ²⁸Amikor meglátta Jézust, felkiáltott, leborult előtte, és hangosan ezt mondta: Mi közöm hozzád Jézus, a magasságos Isten Fia? Kérlek, ne gyötörj engem! ²⁹Jézus megparancsolta ugyanis a tisztátalan léleknek, hogy menjen ki ebből az emberből. Mivel az régóta tartotta megszállva, láncokkal és bilincsekkel kötözték meg, úgy őrizték, de ő elszaggatta a kötelekeket, a gonosz lélek pedig a pusztába hajtotta. ³⁰Jézus megkérdezte tőle: Mi a neved? Az így felelt: Légió! – mert sok ördög költözött bele. ³¹Ezek nagyon kérték őt, ne parancsolja őket vissza az alvilágba. ³²Ott a hegyen egy nagy disznónyáját legeltettek; arra kérték őt a gonosz lelkek, engedje meg, hogy azokba mehessenek. Ő pedig megengedte nekik. ³³Kijöttek az ördögök az emberből, és belementek a disznókba. A nyáj a meredekről a tóba rohant, és belefulladt. ³⁴A

pásztorok a történetek láttára elfutottak, és elvitték a hírt a városba és a környékre. ³⁵Az emberek erre kijöttek, hogy lássák, mi történt. Amint odaértek, megdöbbenve látták, hogy felöltözve és ép elmével ül Jézus lábánál az az ember, akiből kimentek az ördögök. ³⁶Akik látták, elbeszélték nekik, hogyan szabadult meg a megszállott. ³⁷Ekkor Gadara vidékének egész népe kérte őt, hogy menjen el tőlük, mert nagy félelem lett úrrá rajtuk. Jézus ekkor hajóra szállt, és visszatért. ³⁸Az az ember pedig, akiből kimentek az ördögök, arra kérte, hogy vele maradjon. De Jézus elküldte, ezt mondva neki: ³⁹Térj haza, és beszéld el, mit tett veled az Isten. Ő pedig elment, és hirdette az egész városban, hogy milyen nagy jót tett vele Jézus.

Jairus leányának feltámasztása (Mt 9,18-26; Mk 5,21-43)

⁴⁰Amikor Jézus visszatért, a sokaság örömmel fogadta, mert mindnyájan várták őt. ⁴¹Ekkor egy Jairus nevű ember jött hozzá, aki a zsinagóga elöljárója volt, és Jézus lába elé borulva kérlelte, hogy jöjjön el a házába, ⁴²mivel egyetlen leánya, aki mintegy tizenkét éves volt, halálán van.

Menet közben a sokaság minden oldalról szorongatta Jézust. ⁴³Ekkor egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyásos volt, és minden vagyonát az orvosokra költötte, de senki sem tudta meggyógyítani, ⁴⁴odament, hátulról megérintette a ruhája szegélyét, és azonnal elállt a vérzése. ⁴⁵Jézus ezt kérdezte: Ki érintett engem? Amikor mindnyájan tagadták, Péter ezt mondta: Mester, a sokaság szorongat és tolong körülöttem! ⁴⁶De Jézus ezt mondta: Valaki megérintett, mert észrevettem, hogy erő áradt ki belőlem. ⁴⁷Mikor az asszony látta, hogy nem maradhat észrevétlen, remegve előjött, leborult előtte, és elbeszélte az egész nép előtt, hogy miért érintette meg őt, és hogy miként gyógyult meg azonnal. ⁴⁸Jézus pedig ezt mondta neki: Leányom, hited megtartott téged, menj el békességgel!

⁴⁹Még beszélt, amikor jött valaki a zsinagógai elöljáró házatól, és így szólt: Meghalt a leányod, ne fáraszd tovább a Mestert! ⁵⁰Amikor Jézus ezt meghallotta, így szólt az apához: Ne félj, csak higgy, és meggyógyul. ⁵¹Amikor bement a házba, senkit sem bocsátott be, csak Pétert, Jánost, Jakabot meg a kislány apját és anyját. ⁵²Mindnyájan sírtak, és gyászolták a leányt, de Jézus így szólt hozzájuk: Ne sírjatok, nem halt meg, csak alszik! ⁵³De kinevették, mert tudták, hogy meghalt. ⁵⁴Ő azonban megfogta a leány kezét, és szólította: Leányom, ébredj! ⁵⁵Ekkor visszatért belé a lelke, és azonnal felkelt. Jézus pedig meghagyta, hogy adjanak neki enni. ⁵⁶A leány szülei elcsodálkoztak, ő pedig megparancsolta nekik, hogy senkinek ne mondják el, ami történt.

Az Ige tanulmányozását kezdj imádsággal, hogy Isten Szentlelke világosítsa meg számodra az üzenetet!

1. A magvető példázata alapján milyen föld a Te szíved? Ha van min javítanod, mit tudsz érte tenni?
2. Szerinted igazságos a 18. vers? Miért? Miért nem?
3. Jézusnak hatalma van a természeti erők és a szellemi világ felett. Te megtapasztaltad már ezt? Bízol az Úr Jézusban, azokban a helyzetekben, amikor tehetetlen vagy a veled szemben álló erőkkel?
4. Van olyan eset, amikor jobb, ha „nem fárasztjuk tovább a Mestert”? (49. vers)
5. Volt olyan, amikor Isten szavát, a Bibliát nevetségesnek tartottad? (53. vers) Ha igen, mi volt az Úr következő „lépése”?
6. Egyéb gondolataid az olvasott fejezettel kapcsolatban:

Imádságban ismerd el Jézus Krisztus isteni, mindennek föléti hatalmát!